

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXXVI [i. e. LXXVII]. An recte pro Purgatoriis Sacrificetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

& securius. 3. Multę Missę dicuntur pro peccatoribus, qui tamen non recipiunt donum pœnitentię: non igitur hoc conferunt Missę ex opere operato.

AUTOR. I. Missa verè propitiatorium est sacrificium. 1. Teste S. Scriptura in meo *Antichristo* p. 3. q. 28. 2. Ita S. Patres. S. Iacobus in Liturgia: *Offerimus Tibi incruentum Sacrificium pro peccatis nostris, & pro ignorantis populi.* &c. Sic quã Gręci, quã Latini.

II. Idem est & Impetratorium: 1. Teste utroque Testamento, in meo *Antichristo*. 2. Testibus Liturgiis S. Iacobi Clementis, Basilii, Chrysostomi, ac S. Patribus. 3. Ratio. Quod enim efficax est peccatis remittendis; id magis est pro impetrandis bonis ab datore vltro parato Deo.

III. Etsi Sacrificium vim habeat magnam impetrandi ex opere operantis: eò, quòd omnis actio bona, est grata Deo, ac meritoria; Vis tamen Missę potissima est ex opere operato, id est, ex seipsa. Ratio *Concil. Trident. Sess. 22. Can. 2.* Quia eadem est Hostia, & Offerens idem principalis, qui in Cruce, Christus, ex quo effectus principalis dependet.

AT NOTA. Valor ex opere operato bifariam in re aliqua reperitur. 1. *Instrumentaliter* in Sacramentis, quę instrumenta sunt & efficiunt immediatè, per modum nature, gratiam, ad quam sunt instituta. 2. *Infallibiliter*; sed non instrumentaliter, nec efficienter & immediatè; sed infallibiliter tamen & independenter à bonitate ministri. Sic effectum producit Sacrificium, Deum placans, qui ob id impertit donū pœ-

nitentię mediatè. *D. Thomas 4. di. 12. quest. 2. artic. 2.* Ratio; quia Sacrificium arę non habet vim maiorem Sacrificio Crucis: at hoc non immediatè, nec Efficienter iustificauit omnes, pro quibus offerebatur; sed sufficienter solū impetrando & merendo. Alioquin omnes vniuersim essent saluati; pro quibus est passus.

DICO AD I. Sacramenta sunt instituta vt prosint suscipientibus ea: Sacrificium verò etiam aliis prodesse datum est: quia per modum Orationis fit pro aliis; prodestque Sacrificanti soli quã sumit sacramentum; at quã Consummat Sacrificium sumptione, prodest & aliis.

AD II. Iam dixi. Si Missa immediatè peccata remitteret, valeret argumentum; iam id præstant ad hoc instituta Sacramenta.

AD III. Missa infallibiliter impetrat nouum auxilium conuersionis peccatori: sed hoc variè operatur, pro peccatorum dispositione.

Q V Æ S T I O LXXVII.

An ritè pro Purgatoriis Sacrificetur?

LVTHERANI & CALVINIANI per uicaciter negant.

SVADENT Negationem. I. *Kemnit. in Exam. p. 2. Caluinus in Antidoto articulorū Parisiensium.* De usu Eucharistię loquens ait: *Accipite, & manducate: netrū possunt mortui ergo.*

II. *Kemnitius*; Chrysostomi sententia, hunc ritum esse ab Apostolis, falsa videtur. 1. Quia Apostolica ea Constitutio in nulla S. Scriptura reperitur. 2. Quia S. Hieron. & Greg. dicunt Apostolos ad Orationē Dominicam sacrificasse. 3. Quia *Tertullianus*

nus

nus *l. de Coronam*. ait, hunc ritum ex Consuetudine profluxisse.

III. Mortuorum in adione Cœnæ facta commemoratio fuit; sed quod pertinerent ad Corpus Ecclesiæ, & Communionem Sanctorum; non vt refrigerium & propitiatio eis fieret.

AUTOR. 1. Mach. 12. *Sancta & salubris est cogitatio, pro defunctis exorare in Sacrificio, vt à peccatis, i. peccatorum peccatis soluantur. Ideo Iudas Machabæus iussit offerri Sacrificium pro peccatis mortuorum.* 1. Qui liber improbè negatur à Luthero. Calvinistis esse canonicus. Esto tamen; minimùm historicus docet per antiquam esse Consuetudinem sacrificandi pro defunctis; quam nec Christus, nec Apostolus vllus, nec S. Patrū quisquā reprehendit: quin laudant. 2. Traditio, motq; peruerus est Ecclesiæ, & is Vniuersalis: cuius contrarium mendaciter affirmat Kemnitiuſ p. 2. *Exam. Trid. de Purg.* S. Chryſt. hom. 69 ad Antioch. pop. *Non temerè hæc ab Apostolis sancita fuerunt, vt in tremendis Mysteriis fiat defunctorum commemoratio.* Sic Liturgia Iacobi & Clementis. 4. Aërius hæresiarcha, dānatus ab Ecclesia, primus docuit, non esse pro defunctis sacrificandum. 5. Consent. Vniuersalis S. Patrum illuc incumbit. Vide *Geneal. p. 3. q. 17.*

DICO AD I. Defuncti vt participare nequeunt de carne sacrificii, de Fructu tamen possunt. Idque dicebat Dominus, quibus præbebat Sacramentum; non iis, pro quibus offerebat sacrificium.

AD II. Traditionem hanc refert S. Chryſt. ad Apostolos, non ad Scripturam: in hac si foret, traditio non esset. Est tamen etiam in 2. Mach. 12. Esto: dixerit

id S. Gregorius: nil infert. S. Hier. non scripsit. Tertullianus dicit ex Consuetudine hunc ritum esse retentum, fluxisse inde non dicit; finxit Kemnitiuſ.

AD III. Item fingit idem contra nubem S. Patrum. Aug. in *Enchirid. c. 110.* *Pro non valde malis Propitiatio est.* Neque enim pro Sanctis sacrificari vquam dicunt Patres.

QVÆSTIO LXXVIII.

An repugnet Institutioni Miſſæ, vt in ea Sanctorum fiant memoria?

LUTHERANI maximè Kemnitiuſ p. 2. *Exam.* pag. 818 ad illa verba S. Aug. 8. Ciu. c. 27. *Nos Martyribus non constituimus templa, Sacerdotia, Sacra, & Sacrificia.* Subiungit mendacitè: *Atqui hoc in Caparua factum est, & adhuc defenditur.* Idem pag. 80. *Docent Papistæ, S. Cœnam institutam esse, vt in eius celebratione, ne inuocentur Sancti.*

SVADET Iſtis. Kemnitiuſ pag. 710. *Christus dicit: Hoc facite, non in Sanctorum, sed in Mei commemorationem.* 2. *Ideo se tradidit in Cœna, vt misericordiam consequamur per merita vnicæ Oblationis Christi; ergo profanatur Cœna, cum à Deo petitur, vt per merita & preces Sanctorum, in omnibus à vna protectionis muniamur auxilio.* 3. Aug. 22. Ciu. c. 10. ait: *In à Sacerdote Sanctos nominati quidem; nullo modo autem Inuocari. &c.*

AUTOR. I. Non repugnat S. Cœnæ Institutioni, vt in ea Sancti honorentur. 1. Quia, 1. *Tim. 2.* iubet fieri Orationes, vt gratiarum actiones in Sacrificio: hæc cum fiant acceptis beneficiis, sitque in his præcipuum, Sanctos in cœlum assumptos esse: quid ni pro iis Deo gratias reddamus? 2. Ita vsitarunt Liturgiæ, S. Iacobi, Clementis, Basilii, Chryſostomi. 3. Id S. Patres tradiderunt, commendarunt. Et illius multiplex constat vtilitas. Vide *Bell. l. 2. c. 8.*

II. Non repugnat eidem Sanctos in cœluocari; Non, vt ipsis Oblatio fiat; quod